

Det Kgl Landbruks- og Matdepartement
Postboks 8007 Dep
0030 Oslo

Landbruks- og matdep.	
Saksnr.: 2004 01333	Doknr.: 24
Mottatt: - 1 APR 2005	
Saksbeh.: ASR/NUR/CWE	Ark.: 636
Kopi:	Avskr.:

Oslo, 29.03.05

Deres ref. 200401333-/CWE

Høring – forslag til ny lov om planteforedlerrett.

Vi har mottatt følgeskriv og gjennomgått høringsnotat med forslag til ny lov om planteforedlerrett. Vi konstaterer at høringsnotatet for oss gir en grundig innføring i internasjonal planteforedlerrett og planteforedlingens betydning for utvikling av landbruket og planteforedlernes rettigheter.

Vi er enige i at det er svært viktig med tilgang på plantesorter som er best mulig tilpasset vekstbetingelsene i ulike geografiske områder og at foredling av plantesorter tilpasset norske forhold er av stor betydning. Vi har tillit til det arbeidet som Graminor A.S har ansvaret for, og understreker at sortsforedling for alle plantesorter er et langsiktig og kostbart arbeid som krever langsiktig finansiering.

Det norske markedet spesielt for frukt, bærvekster og også for poteter, er lite og muligheten for å finansiere sortsutvikling kun ved lisensavgifter, anser vi for å være urealistisk. Utenlandske aktører utviser liten interesse for et lite og spesielt norsk marked. Norsk sortsutvikling er derfor avhengig av en solid grunnfinansiering enten over statsbudsjettet eller jordbruksavtalen for å sikre slik arbeid i Norge. Brukerfinansiering gjennom lisensvederlag vil kun bli et supplement.

Vår erfaringer fra arbeid med å få tak i nye sorter av frukt, bærvekster og poteter til Norge viser at spørsmål om håndheving av planteforedlerrettighetene er svært sentrale. Vi støtter derfor hoveddelen i lovforslaget og ser fordeler i at Norge slutter seg til UPOV- konvensjonen av 1991.

Bruken av eget såkorn og settepoteter har en sterk tradisjon i norsk landbruk og innenfor de anbefalte intervaller av utskifting, er det også plantehelsemessig forsvarlig. Vi har en tilsvarende tradisjon i bærproduksjon med oppformering av egne planter med utgangspunkt i sertifisert materiale som grunnlag for produksjon av konsumbær. Slik vi forstår lovforslaget, vil det dersom det ikke inngås avtale med sortseier, heretter ikke bli tillatt å bruke eget plantemateriale til videre dyrking - eventuelt at det skal betales et vederlag på 50 % av det lisensen for formeringsmateriale koster.

En forutsetning fra vår side er derfor at bærvekster må tas med blant de sortene som nevnes i § 8 i loven som gir rett til dyrking på egen driftsenhet og således kan få definert vederlaget både pr enhet og minsteareal før slikt vederlag skal betales. Det er naturlig at den malen som er lagt i forslaget for korn og poteter tilpasses for bærvekstene, slik at en ikke får en uforholdsmessig stor kostnadsøkning i disse produksjonene for samtlige produsenter.

Innkrevning av vederlag for planteforedlerretten på egenproduserte såvarer og plantemateriale må legges opp slik at midlene kommer sortseierne til gode. Allerede etablerte organer bør nå kunne konkurrere om å gjøre oppgaven, eventuelt at dokumentasjon av såvarer og plantemateriale inngår i søknadene om AK tilskudd.

Med hilsen
A.L. Gartnerhallen

Nils Seljebø

